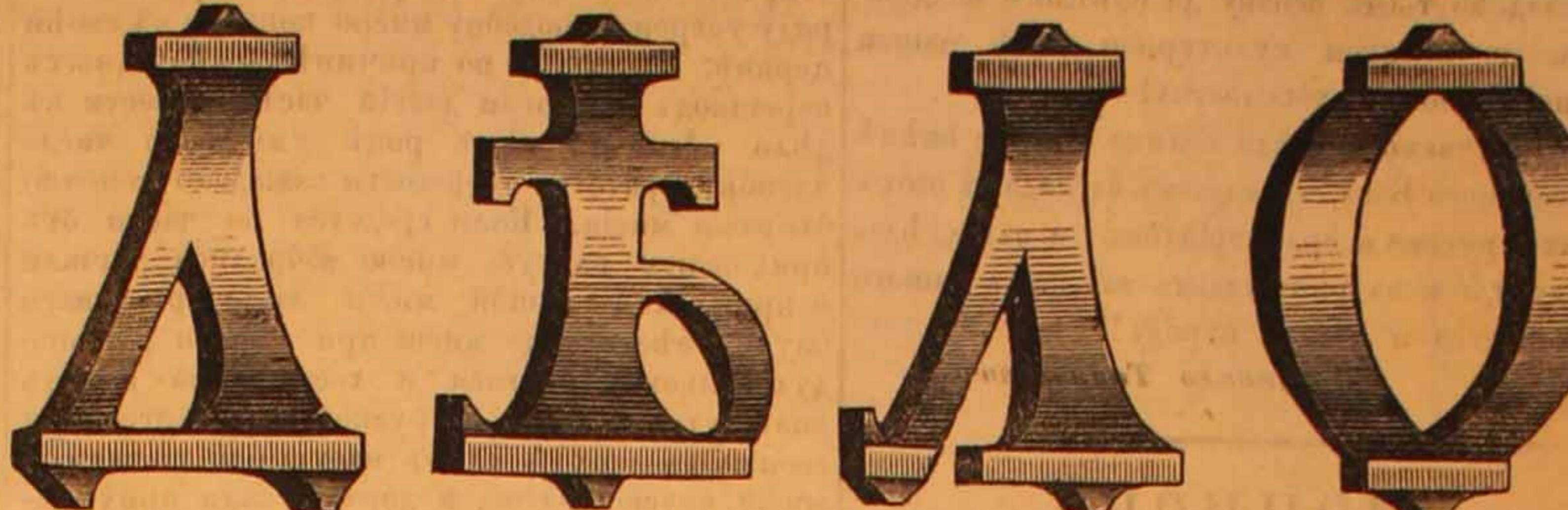

Виходить въ Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботу
тромъ рускихъ сантъ) о 4-й год. попол. Литер. кодатокъ
"Бібліотека наїзномъ. поштой" виходить по 2 печат. ар
кунъ кожного 16-го и последнаго для кожного місяця.
Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиці
Галицької.
Всі злоти, посылки і рекламація належить перевозити
поштою: редакція і адміністрація "Діло" Ч. 44 ул.
Галицька.
Рукописи не ветруються тільки на попереднє засторо-
жання.
Поштове число стоить 12 кр. а. в.
Оголошення приймаються по цій 6 кр. а. в. для однов
строни почтеної.
Рекламація неопочаткової вільної б'є порта.
Предплату належить перевозити франко (найлучше
поштовимъ пересилкамъ) до: Адміністрації часопису "Діло"
ул. Галицька, Ч. 44.

Предплата на "Діло" для Америкъ:		для Россіи:
на п'ять рокъ	12 кр. на п'ять рокъ	12 руб.
на п'ять року	6 кр. на п'ять року	6 руб.
на чверть року	3 кр. на чверть року	3 руб.
за дод. "Бібліотеки":	за дод. "Бібліотеки":	
на п'ять рокъ	16 кр. на п'ять рокъ	16 руб.
на п'ять року	8 кр. на п'ять року	8 руб.
на чверть року	4 кр. на чверть року	4 руб.
на саму додатокъ:		
на п'ять рокъ	5 кр. на п'ять рокъ	5 руб.
на п'ять року	250 кр. на п'ять року	250 руб.
за дод. "Бібліотеки":	на саму додатокъ:	
на п'ять рокъ	19 кр. на п'ять рокъ	6 руб.

Для Заграницы, заради Россіи:

на п'ять рокъ 15 кр.

на п'ять року 7-50 кр.

на чверть року 8-75 кр.

за дод. "Бібліотеки":

на п'ять рокъ 6 кр.

Съ днемъ 1 (13) липня розпо-
чався III кварталъ сегорбочного видавництва
"Діла". Просимо про то всіхъ П. Т. нашихъ
Предплатниківъ, котримъ предплата теперъ кон-
чится, о дальшу предплату, а залигаючихъ съ
предлатою о виробнаннѣ тої-жъ, тымъ боль-
ше, що будемо мусіти перерывати висылку
всімъ, котрій до 1 (13) липня не виробнано
заделостей, щоби черезъ зменшення накладу
зменити и видатки видавництва.

Ново приступаючі Предплатники на "Би-
бліотеку найзамінішихъ повѣстей" дosta-
нуть дерев'яний початокъ (6 аркушівъ) зачато
повѣсті "Два мѣста" Дікенса.

Справа Василіансько-Езуїтська
вишила послѣдними днями на ширшу воду.
Запись нею п'ять-офиційний органъ "Frem-
denblatt", помістивши оноги ширшу статю
п. заг. "Василіане и Езуїти".

Въ статії той мы, правду сказати, не
знаходимо нічого нового, чого не читали-бы
же б'є давна въ нашихъ шляхотскихъ и
ультрамонтанскихъ галицко-польскихъ днев-
никахъ; — статію "Fremdenblatt-a" мы на-
звали-бы рештю всіхъ тихъ крутарствъ въ
справѣ Василіанско-Езуїтской, на якій здо-
булися доси польскій — и то не всі, а самі
найзагорільші русинів'єдні польскій газеты.
Съ тими крутарствами мы мали случай вже не
разъ знакомити нашихъ читателівъ, — тожъ
уважаємо злишнимъ наводити въ повній осно-
ві статію "Fremdenblatt-a", а поднесемо
только деякі точки, щоби потому съ цѣльмъ
вирозумів'ємъ заключити, куди тая статія вы-
нієна и яку цѣль она має сповісти въ ны-
нійшій хвили... Но безъ значеня и безъ цѣли
тая статія не есть, — именно черезъ те, що
принесъ єи "Fremdenblatt" и то — якъ
каже — посла информацій зъ компетентного
перела.

"Fremdenblatt" подавши коротенько атен-
денцію исторію закона оо. Василіанъ перей-
шовъ до того, що въ послѣдніхъ десятиліттяхъ
въ монастиряхъ Василіанськихъ въ Галичинѣ
повстало велика дезорганізація: монастирѣ пущ-
тили, дисципліна упадала, а надовсіе почала
що-разъ б'єльше взмагатися якъ ін'жъ свѣт-
скимъ, такъ и чернечимъ рускимъ духовен-
ствомъ грбзна россійско-православ-
ва пропаганда. "Въ тишинѣ" — пише
"Fremdenblatt" — присвоювали собѣ що-
разъ б'єльше православну літургику и уміли
притягати що-разъ численнійше простий людъ
до церкви православної, — а се б'єло дуже
лего можливе при виїшнімъ посвояченю рос-
сійско-православныхъ и руско-унітськихъ испо-
ледниківъ". — "Щоби всему тому запобігти"
— пише даліше "Fremdenblatt" — головно
щоби монастирѣ не втводились б'є католи-
цизму, а надто, щоби вдержати цѣль той,
на половину політичний, на половину рели-
гійний рухъ межи Русинами, — постановивъ
напа Левъ XIII. въ порозумінні съ австрій-
скимъ правительствомъ и провінціаломъ о.
Сарницкимъ перевести основну реформу Василіанъ
въ Галичинѣ. Зректифікувавши приписи
законній, з'организувавши новиціятъ въ Доброп-
лии и отдавъ єи Езуїтамъ... Зъ становища
австрійского тає дѣло треба лишь по-
хвалити... Провінціяль Василіанъ оставиася при
урядѣ и достоинствахъ, а зъ посѣлостей за-
кона ан' одробина не перешла до Езуїтамъ...
Новини виховуються посла свого обряду,
въ рускому и латинському языкахъ (не въ
польскомъ). — "Зъ того всіго — каже п'ять
конецъ "Fremdb." — повинно бути яснимъ,
що въ цѣломъ тільки дѣло ходить о чисто-
церковній, а зовсімъ не о народностій
питання, котрій лишь о столько дотикають
політики, що черезъ тое поставлено сильну за-
городу россійской пропагандѣ на полі-
релігійно-політичномъ". Статія конічиться вы-
зиваннямъ здивованія, чого тій Русини виступа-

ють противъ "Езуїтівъ", коли такъ зъ ста-
новища церковного, якъ и зъ становища ав-
стрійского — повинні ихъ полюбити и при-
знati за своїхъ добродѣв'євъ...

Ось головний точки, статії п'ять-офиціаль-
ного днівника вѣденського, зъ котрьхъ можемо
зм'якнувати тенденцію, цѣль статії.

На перше мѣсто висувається всюди звѣстна
клевета на цѣле наше духовенство, що
оно есть двигачемъ россійско-православної
пропаганды въ Галичинѣ, що оно не широ
католицько, ба що оно пав'є "простий людъ"
притягає (sic!) до церкви православної, и т.
д. Якъ бачимо, те саме мы разъ-на-разъ чи-
таємо въ "Gazetѣ Narodow-їй" и въ "Ozas въ".

Але де-жъ доказы на те? де факты? де,
— просимо п'ять показати — хочь-бы одна
одиниця зъ простого люду, притягена рускимъ
уцятскимъ духовенствомъ — на православіе?!
Правда, въ послѣдніхъ рокахъ дучилося коль-
ка переходовъ на православіе, але се вже
именно въ наслѣдство папскихъ реформъ, въ
наслѣдство наслання на насть Езуїтівъ и Змарт-
вихъ въстанцівъ. Именно тії реформы зробили
теперъ становище нашого духовенства без-
конечно тяжімъ при впливѣ на простий людъ
въ дусѣ унії съ католицькою церквою. А ве-
лике недоволене руского народа зъ Езуїтівъ та
Змартвихъ въстанцівъ объявляється на
кождомъ зборѣ рускому, обявлюється такъ я-
скраво на всіхъ вѣчахъ нашихъ, обявлюється
оно отъ и на недавнімъ зборѣ въ Калуші
при справозданію посольському п. Романчука.
Народъ бо нашъ добре бачить, що все те
вым'рене на златинщє и спольщене его,
на отнятіе ему его національної самостой-
ності.

О введеню у насъ "православної літур-
гики" мы доси нічого не чули, — а коли
галицко-польский и вѣденський шовинисты бу-
дуть вмовляти и вмовлять въ народъ нашъ,
що єго богослужін'е — православне, то ро-
зум'ється, духовенство руске не буде тому
виновате, коли народъ справдѣ почне уважати
єго православнимъ. До теперъ шовинисты поль-
ські вмовили въ нашъ народъ, що трираменний
крестъ — православный; очевидно народъ по-
чинав въ те вѣтри, але мимо того не зре-
каєся того креста и борбу за него веде.
Кто-жъ отже, пытаємо, баламутить народъ,
кто вмовляє въ него "православіе", кто що
хвіля п'їдає ему гадку о православіо, —
іншими словами: кто веде пропаганду право-
славну?

Шовинистамъ польскимъ дуже на руку
клевета на тему россійско-православної про-
паганды; они показують нею небезпеченіство
"dla pañstwa i kościoła", обманюють тымъ
Вѣднъ и Римъ, — а самі користають. Се
показалося и на реформѣ оо. Василіанъ.

Чи ту, при той реформѣ ишло о напра-
ву дисципліни? См'ємо твердити, що п'ять
Коли-б'є ишо о направу дисципліни, — то
першимъ дѣломъ бувъ-бы провінціяль о. Сар-
ницкій знайшовся на реколекції въ Доброп-
ли, — б'є бувъ-бы першимъ пітом'ємъ Езуї-
тівъ... Тільки часомъ якъ сталося? Того о.
Сарницкого — по зректифікацію (якъ каже
"Fremdenblatt") приписувъ ордена, т. е. по
сказованію автономії чина Василіанського —
именують на ново провінціяль, — того о.
Сарницкого, котрого самі оо. Василіане
хотіли скинути зъ того достоинства — и то
не зате, що безъ ухвалы протоконсульторовъ
самъ неправно, на власну руку, знюювши
съ Езуїтами, подавъ Римови проектъ о по-
потребѣ реформы свого чина черезъ Езуїтівъ,
— але за те, що б'є, яко провінціяль, котрій
повиненъ давати прим'єръ дисципліни
другимъ, дававъ соблазнъ. Для Русиновъ зо-
всімъ се не потѣха и не користь, що (якъ
каже "Fremdenblatt") провінціяль оставъ при
церкви грошъ на передъ на потребу имъ
рієчей: 1. що до часу отстави сихъ артикулівъ
до церквей; 2. що до часу заплаты за нихъ
до церквей.

жемо ін'якъ добавити въ тілько користи. Не
вже-жъ можна думати, що новикъ добромиль-
скій пов'їрить Езуїтамъ, що "чернець пови-
ненъ беречи дисципліни", коли ему все пе-
редъ очима стоїть прим'єръ провінціяла, ко-
тромъ зовсімъ не береже дисципліни, а по-
ставленый провінціяль — вже не черці-
ми, але самимъ римскимъ престоломъ?!

Пытаємо отже: коли-б'є ишо о направу дис-
ципліни, — то полішено-б'є о. Сарницкого
на урядѣ провінціяла? кажемо р'їшучо: вѣ!
Ишло о що інше. Треба було до Доб-
ромилья дати кс. Ридль, Щепковського и друг-
ихъ Езуїтівъ Поляківъ — а то якъ-разъ
п'їдь поводомъ россійско- (роfo fofo Вѣднія)
православної (роfo fofo Риму) пропаганды. На
скілько пріятель Русиновъ п'єтеръ Ридль и
чи п'єтеръ Щепковський уміє по руски, — на
таке спеціальне, поименне питанье "Fremden-
blatt" п'ївно не дасть отповѣді, хочь въ
своїй статії въ тілько напрямѣ посм'євъ въ-
сказатися доволъ потвірджаючо. Р'ївно-жъ пе-
рескочивъ дуже быстро постанови основнихъ
законівъ державнихъ, гарантуючі товариствамъ
духовнимъ право до свого майна.

Зъ всего того б'ємо, що статія
"Fremdenblatt-a" есть нічимъ б'єльше, якъ
тendencійніхъ крутарствъ польскихъ
газетъ. А въ якій-же цѣлі она сегодня по-
являється? По цѣлому єи тонъ и содержаню
можна се легко вгадати.

Наближається часъ, коли Е. В. цѣарь по
всякіхъ маневрахъ прибуде до Вѣднія и буде
удѣляти авдіенції. Руска депутація в'їде до
Вѣднія и буде на авдіенції у цѣаря, п'їнція
папского и у министрівъ. Наші "пріятель"
дуже нерадо глядять на нашу депутацію, —
она имъ солею въ оцѣ. Супротивъ меморіалу
рускої депутації, котрый опирається на фак-
тахъ и датахъ, они напередъ вже клеветами
настроють висшій круги противъ справедли-
выхъ домагань отпоручниківъ руского на-
роду, — народъ, котрый Езуїтівъ не буде
любити и не буде ихъ уважати за своихъ до-
бродѣв'євъ, — хочь нехай они нав'їть въ
"Fremdenblatt-ї" тысячу разъ за тілько
ропозиції...

Якій небудь буде успѣхъ нашої депу-
тації, — мы маємо те пересвѣдчену, що у-
сунену Езуїтівъ есть и зъ римско-церков-
ного и австрійского становища не то поже-
ланымъ але — необходио потрѣб-
нимъ. "Силуваньмъ конемъ нікто не доро-
бився" — каже народна пословиця. Схотять
собѣ єи затамити правительство и Римъ, —
добре; а коли п'ї, — ну, годѣ. Не пропаде-
мо! Правда въ свѣтѣ н'ївечится, а все таки
— колись — вyzначится!...

Справы Церковно-економичній.

In hoc signo vinces.

II. Магазинъ церковный при "Народній Торговлі"
(Конецъ)

Но все те п'їдьованье не вистало бы ще,
щоби нашъ магазинъ м'їгъ в'їти въ жит'є.
"Народній Торговлі" ще таки ан' сихъ арти-
кулівъ спроваджувають, ан' замовляти чи кон-
трактувати не могла-бы. До того треба, щоби
она мала цѣлковиту певн

треба де якъ посылки сего артикулу въ фляшкахъ довершати. О всѣхъ тыхъ жадныхъ мусить духовный репрезентантъ черезъ уряды деканальныи бути попередно увѣдомленыи, щобъ „Народнй Торговли“ отпослѣднй вѣсказаніи удѣлить. Самъ отборъ артикулу дѣлаетъ черезъ выдане поквитованье чрезъ взгляднаго священника и двохъ провизоровъ до рукъ філіальнаго посредника въ двохъ примѣрникахъ, въ котрого одинъ отсылае да уряду деканальному. в) Що до артикуловъ: оливы и кадила, то приставу сихъ артикуловъ належало бы впростъ до урядѣвъ деканальныхъ довершати.

2) Що до заплаты, ся есть дуже проста. Церкви присылаютъ або самъ грошъ до уряду деканальному, а якъ се не аробили, то деканъ отбирае ихъ при визитѣ каноничай. До него бо идутъ всѣ конты отъ церковнаго магазину за цѣлый деканатъ, и днъ мае ихъ въ означеномъ часѣ заплатити.

Дальші особливости такои нашои церковной торговлѣ суть:

а) всѣ доставы артикуловъ, до призначеныхъ мѣсце отбору довершаются franco;

б) цѣна для всѣхъ артикуловъ для всѣхъ мѣсце отбору есть однака, значить: кошты транспорту для всѣхъ разрѣзаній комулятивно;

в) сорта всѣхъ артикуловъ есть только одна и та сама для всѣхъ церквей, такъ добра для архиатедральной, якъ и для найбужшои філіальной;

д) всѣ замовленія для деканату дѣлутся чрезъ урядъ деканальній въ мѣсяци червню, отже на цѣлый рѣкъ, а се тому, щобъ уможливити „Нар. Торговли“ користній уклады, котрѣ роблется завѣтъ въ лѣтѣ. Якъ-бы оказалисѧ въ котрой церквѣ бѣльшій потребы, то они могутъ бути вспоконеніи вправдѣ таоже чрезъ духовнаго администратора церковнаго магазину але лишенъ чрезъ саму „Нар. Торговлю“, котра може поставити отмѣнній жаданіи що до часу и высокости заплаты, коtru вже взглядна церковь просто до еи руку доверша, якъ сорта артикулу не може бути инакша, якъ та, що есть апробована.

е) магазинъ церковный не удержує тому нѣакого складу, буде мати только одну пивницю чи пивницѣ для вина въ Перемышли, бо се вже конечне, коли днъ мае сей артикуль до дѣякіхъ мѣсце фляшками посылати. Причина, для якои мы въ Перемышли а не у Львовѣ назначаемо мѣсце на таку пивницю, есть та, що у Львовѣ треба-бы оплачувати за вино мыто, а въ Перемышли вѣ, а въ Перемышли, хочъ-бы оно ішло потому и чрезъ Львовѣ, то вже йде transito, и тогды вже нѣчого не платитисѧ.

Що до обовязкѣвъ духовнаго администратора церковнаго магазину, то окромъ взаданыхъ вже, якъ добору артикуловъ посли даныхъ ему инструкції и въ мѣру его компетенції, — приниманія замовленій отъ деканатовъ такъ що до сколькости ихъ якъ посли поданыхъ адресъ и жаданіи, высыланія конты до нихъ, отбирає гроши для „Торговли Народної“, — то буде днъ мусѣвъ предкладати въ означеномъ часѣ докладный бухгалтерійный рапортъ обомъ ординаріямъ, — а окромъ того буде днъ пѣдлагати контроли люструючою комисії, до котрои призначити кождый ординаріятъ по двохъ священиковъ.

Въ конецъ, якъ высокій процентъ комисій буде побирати „Нар. Торговля“, якій гонорарь припаде духовному администратору магазину, якій процентъ отложится въ взаданий потребы взагаломъ, щобъ нашъ „Магазинъ“ сповинувъ цѣліе свое высоке церковно-народне посланництво, — се все буде нормуватися пѣслія того кардинальнаго взгляду економичнаго, щобъ нашимъ церквамъ доставити найдешевшій и взглядно найбѣльшій артикулы, и остаточно буде залежати отъ одобрения обохъ ординаріятовъ.

Такій есть цѣлый нашъ плянъ що до того церковнаго магазину при „Народнї Торговлї“.

Мажмо щире переконанье, що мы долянули велику, пекучу, церковно-народну потребу, що внашли средство до еи вспоконенія, що вказали на велику а такъ можливу, отпослѣднй институцію, що мы їй визначили ванеслу, далеку, широку и глубоку цѣль, и що те все послужити повинно для славы предорогой, родної матери нашои: церкви рускої, и для добра такъ дорогої намъ народу. О! мы отважуємося бѣльше надѣятьсь — нехай насть Господь не карає за таку нашу надѣю, — що

мы кладемо тымъ основу до свѣтлого подвижненія, до великої культурної ролѣ нашои церкви, нашего духовенства!

Поручаемо се дѣло велике и святе опѣцѣ милосердного Бога, ласкавымъ взглядамъ обохъ нашихъ рускихъ ординаріятовъ и самоенѣдомой думцѣ и патріотичнѣмъ заходамъ нашего духовенства и цѣлого народа!

Данило Танчикевичъ.

ДОПИСИ.

На мѣсце сконфискованої „Дописи бѣльши Гришалова“ даемо всячину, щобъ только доповнити вимоги прокураторії и чимъ скорше зробити другій накладъ нынѣшнаго числа.

— Ник. Костомаровъ читаемо въ „Харк. Губ. Вѣд.“: Близко Прилукъ проводить сего рѣчне лѣтній историкъ Н. Костомаровъ, до котрого прибувъ въ Петербурга его другъ писатель Мордовецъ и звѣстный малій Маковскій, — вѣс три Українки. Маковскій зробивъ есікъ въ прилукової велікої ярмарки и знявъ колька видѣвъ въ Прилукъ. Малюни тіи будуть небавомъ выготованіи и посланіи на виставу. Костомаровъ живе въ селѣ своїхъ женої Дѣдівщинахъ, о милю отъ Прилукъ. На поглядъ онъ не такъ постарѣвъ и не такъ дуже недужій, якъ писали газеты, хочъ онъ самъ говоритьъ, що ослабъ и потребує спокою.

— К. В. Шайновскій, инспекторъ гімназії въ Мензелинку (Уфимска губ.) видає о. р. „Опытъ южнорусскаго Словаря“ виписку 1 буквка Т. Мокші 1884. Заразомъ оголошує авторъ предплату (1 руб.) на виписку 2-ї, котрой обойме буквы: — Я. Першій випискѣ коштує 1 руб. 50 коп. (140 стор. вел. 8-ки), другій випискѣ має обнимати 10 печатаныхъ аркушівъ. Кромѣ тыхъ випискѣвъ Словаря можна дostaти лиши автора безпосредно що слѣдуючої его публікації: 1) Толкованіе слова „вира“, Казань 1878, ц. 25 коп. 2) Що таке Ібн-Дастова „Русь“ (по малорускі), Кіевъ 1870, ц. 20 коп. 3) Славянскій вопросъ въ русской наукѣ, критич. стаття, Бобруйскъ, 1876, ц. 20 коп. 4) Слово о повку Игоровомъ (по малорускі), ц. 50 коп. По отриманю грошей видає авторъ заразъ жаданій книжки.

— Нѣмецъ о телефонѣ. — „Телефонъ добра рѣчъ, але мимо того бѣт показуз, що мы що разъ бѣльше упадаємо.“ — „Що тобѣ? якъ же се?“ — „А такъ, бачишъ: давнійше було теле—Graf, а теперъ вже лишь теле—von.“

— Чимъ жінки плачуть? Молода жінка професора въ якобій оварції задумала зрушити свого мужа — слезами. Не богато скристала, бо мужъ-професоръ, киваючи головою, оказалъ до неї: „Ахъ, перестань небого плакати... слезы менъ зовсімъ не импонують. Анализувавъ я ихъ хемично. Складаються они въ микроскопійній частини фосфорану вапна и въ дуже малого процента хлорану соды. А проче — найзвычайніша вода!...“

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дostaти по вниженой цѣнѣ:

Роцники часописи „Правда“:

Роцникъ IV въ р. 1870	за 2 зр.
V въ р. 1872	2 зр.
VI въ р. 1873	2 зр.
IX въ р. 1876	2 зр.
X въ р. 1877	2 зр.
XI въ р. 1878 частія лит. 2 томы	1 зр.
XII въ р. 1879	2 зр.
XIII въ р. 1880 частія I	50 кр.
р. 1884 частія II	1 зр.

Дальше можна набути слѣдуючої видання б.

редакції „Правди“:

1. „Історія руска Костомарова“, перекладъ Ол. Барбінського томъ I за 60 кр., т. II за 50 кр., т. III за 60 кр.; вѣс 3 томы разомъ за 1 зр. 50 кр.
2. „Свѣтогляд українскаго народа“, Нечуя, за 50 кр.
3. „Повѣстки и оповѣданія“, Нечуя, за 30 кр.
4. „Кайдашева сема“, повѣсть Нечуя за 80 кр.
5. Фед'ковича „Довбушъ“, Заревича „Боднар'ївна“ и Фед'ковича „Якъ козамъ роги правляють“ — по 10 кр.
6. „Галицко-руске письменство“ Драгоманова за 15 кр.

Крѣмъ того можна набути:

„Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр. „Руска хата“, буковинський альманахъ Данила Млаки за 1 зр. 20 кр.

Друки шкільний: метрика школы, либра 40 кр.; видає посвѣщанія школы и списъ учениківъ, либра по 60 кр.; завѣзванье до посыдання дѣтей въ школу, либра 40 кр.

Книжки та можна замовити такожъ черезъ тов. „Прогресъ“.

(2-?)

Зъ Озерянѣ.

(Руска мисія въ Озерянахъ). Отъ 29 червня до 3 липня с. р. отбувалася при участі руского духовенства мисія духовна въ Озерянахъ, котрои успѣхъ помимо неспрярючої погоды оказалъ неменше спасеніемъ, якъ успѣхъ мисії въ Скалѣ въ тѣмъ-же деканатѣ отправленої. Ще дѣлть 1875 року, коли чрезъ патріархъ Єзуїтъ въ Озерянахъ

отправилася, загадали прихожане греч. к. обряду устроити подобну мисію конечно въ своїй церквѣ. Гаду тую по причинѣ рѣжнородныхъ перешкодъ не могли довгій часъ привести въ дѣло. Ажъ въ сїмъ роцѣ умножене число членовъ братства тверезості захадило конечно отпразднаніе. Коли средьва по частіи бѣтъ прихожанъ на ту мисію відбралися, зачали несприклонній нашої мисії люде розсвѣвати блудній вѣсти: що мисія при участі руского духовенства удастися и хосено на народѣ вплинути не може, бо руске духовенство при своихъ занятіяхъ о хлѣбѣ насущный до такихъ мисій неспособлене, и дораджували прихожанамъ на ту мисію запросити Єзуїтівъ, котрї яко анатоки се дѣло поведутъ успѣшишії. Прихожане однакъ казали: наші скупій средства не позволяють намъ Єзуїтамъ за дорогу пласти; не спускаймо на чужій силы, бо Єзуїти не знають насъ такъ добре, якъ рускі священики, котрї жують съ нами и знаючи наші отношенія, лѣпше до серця зможуть промовити. Прихожане стояли отже при той зарадѣ: коли має бути руска мисія, то най рускі священики проповѣдають. Напередъ отбувалася мисія въ Скалѣ, въ котрой взяло участь много людей въ Озерянѣ, а чуючи тамъ краснорѣчивѣ и одушевленій проповѣді рускихъ священиківъ, вернувшись до дому, ще бѣльше захотілися до переведенія такої мисії у себе. Бправдѣ утерпѣла сильно ихъ застѣви и земліплоды бѣт граду при конці мая и обібранию бѣльшихъ даткѣвъ на мисійнѣ потреби и думати не могли, но мимо того не вѣстуали бѣтъ своїхъ гадкій и удалися о запомогу до кн. Л. Сап'ги въ Бѣльчу, котрой похваливши їхъ намѣръ переведенія мисії рускої, пожертвувавъ на цѣль мисії 100 зр. Кн. Л. Сап'ги въ послѣдній день мисії прибувъ до церкви до Озерянѣ, въ котрой взяло участь много людей въ Озерянѣ, а чуючи тамъ краснорѣчивѣ и одушевленій проповѣді рускихъ священиківъ, вернувшись до дому, ще бѣльше захотілися до переведенія такої мисії у себе. Бправдѣ утерпѣла сильно ихъ застѣви и земліплоды бѣт граду при конці мая и обібранию бѣльшихъ даткѣвъ на мисійнѣ потреби и думати не могли, но мимо того не вѣстуали бѣтъ своїхъ гадкій и удалися о запомогу до кн. Л. Сап'ги въ Бѣльчу, котрой похваливши їхъ намѣръ переведенія мисії рускої, пожертвувавъ на цѣль мисії 100 зр. Кн. Л. Сап'ги въ послѣдній день мисії прибувъ до церкви до Озерянѣ, въ котрой взяло участь много людей въ Озерянѣ, а чуючи тамъ краснорѣчивѣ и одушевленій проповѣді рускихъ священиківъ, вернувшись до дому, ще бѣльше захотілися до переведенія такої мисії у себе. Бправдѣ утерпѣла сильно ихъ застѣви и земліплоды бѣт граду при конці мая и обібранию бѣльшихъ даткѣвъ на мисійнѣ потреби и думати не могли, но мимо того не вѣстуали бѣтъ своїхъ гадкій и удалися о запомогу до кн. Л. Сап'ги въ Бѣльчу, котрой похваливши їхъ намѣръ переведенія мисії рускої, пожертвувавъ на цѣль мисії 100 зр. Кн. Л. Сап'ги въ послѣдній день мисії прибувъ до церкви до Озерянѣ, въ котрой взяло участь много людей въ Озерянѣ, а чуючи тамъ краснорѣчивѣ и одушевленій проповѣді рускихъ священиківъ, вернувшись до дому, ще бѣльше захотілися до переведенія такої мисії у себе. Бправдѣ утерпѣла сильно ихъ застѣви и земліплоды бѣт граду при конці мая и обібранию бѣльшихъ даткѣвъ на мисійнѣ потреби и думати не могли, но мимо того не вѣстуали бѣтъ своїхъ гадкій и удалися о запомогу до кн. Л. Сап'ги въ Бѣльчу, котрой похваливши їхъ намѣръ переведенія мисії рускої, пожертвувавъ на цѣль мисії 100 зр. Кн. Л. Сап'ги въ послѣдній день мисії прибувъ до церкви до Озерянѣ, въ котрой взяло участь много людей въ Озерянѣ, а чуючи тамъ краснорѣчивѣ и одушевленій проповѣді рускихъ священиківъ, вернувшись до дому, ще бѣльше захотілися до переведенія такої мисії у себе. Бправдѣ утерпѣла сильно ихъ застѣви и земліплоды бѣт граду при конці мая и обібранию бѣльшихъ даткѣвъ на мисійнѣ потреби и думати не могли, но мимо того не вѣстуали бѣтъ своїхъ гадкій и удалися о запомогу до кн. Л. Сап'ги въ Бѣльчу, котрой похваливши їхъ намѣръ переведенія мисії рускої, пожертвувавъ на цѣль мисії 100 зр. Кн. Л. Сап'ги въ послѣдній день мисії прибувъ до церкви до Озерянѣ, въ котрой взяло участь много людей въ Озерянѣ, а чуючи тамъ краснорѣчивѣ и одушевленій проповѣді рускихъ священиківъ, вернувшись до дому, ще бѣльше захотілися до переведенія такої мисії у себе. Бправдѣ утерпѣла сильно ихъ застѣви и земліплоды бѣт граду при конці мая и обібранию бѣльшихъ даткѣвъ на мисійнѣ потреби и думати не могли, но мимо того не вѣстуали бѣтъ своїхъ гадкій и удалися о запомогу до кн. Л. Сап'ги въ Бѣльчу, котрой похваливши їхъ намѣръ переведенія мисії рускої, пожертвувавъ на цѣль мисії 100 зр. Кн. Л. Сап'ги в

чело людей, которыхъ злочинства такъ въ Ав-
стрії и Нѣмеччинѣ могутъ ще проявится.
Правительства будуть мусъли ще довго стерег-
чи суопольность и репресіи будуть мусъли бути
енергичнѣ и безпощаднї, наколи маєся поконати
шаготрашнѣше зло, отъ котрого суспольность
теперь такъ дуже терпитъ. Се есть на кождый
случай такожь и поглядъ правительствъ берлин-
скаго и шетербургскаго, якъ се доказує угода
заключенна мѣжъ обома правительствами въ цѣли
шоборювання анархизму. Наші читателї, котрї съ
увагою слѣдили за нашими поясненнями въ сей
оправѣ не здивуютоя коли почуютъ о заключеню
сен угоды, котра впрочѣмъ есть лишь
першии крокомъ на дорозѣ, по котрой не-
треба поступати.“

Пъмеччина. „Breslauer Morgenblatt“ по-
дае не мало замаючій описъ постулованія бер-
лікій полвції упротивъ россійскихъ подда-
ніківъ вже угоды. Число про-

домости безъ всякихъ увагъ. Папа пріймавъ 28 липня пруского посла Шлецера въ прощальной авдіенції. Коли отже зъ стороны офиціозної доносять о дуже добрыхъ отношеняхъ курії римской до пруского правительства, то декотрій берлинські газеты доносять знову, що папа при на-
годѣ прощальної авдіенції Шлецера откинувъ рѣшучо прускихъ кандидатовъ на познанько-гнезненське архієпископство. - Въ Мессонії зго-
рѣла 13 липня дуже хороша церковь св. Фран-
циска збудована 1254 р. Лишь не богато дорого-
цѣнностей можна було уратувати; много рѣчей
старожитныхъ, образовъ и т. д. згорѣло. Межи
іншими згорѣвъ такожь саркофагъ Фридрика III.
зъ Арагонії.

Сербін. Приїздъ краleвацкого патріярха Авгелича до Бѣлграду, звертае теперъ на себе загальну увагу. Отъ часу, коли Турки зруйнували сербскe королевство и многi Сербы, а съ ними и православне духовенство мусѣло утѣкати до Австріи и шукати собѣ тутъ прибѣжища, жадень ще патріярхъ австрійскихъ сербовъ не ступивъ бувъ ногою на рѣдну матерну землю, зъ котрои прогнала его страшна судьба. Отношеня теперъ змѣнилися и патріярхъ Ангеличъ користавъ зъ добрыхъ отношень Австріи до Сербіи, щобъ побачити рѣдну землю, отъ котрои его лишь Дунай отдаляє. Въ Бѣлградѣ принято его дуже радо и съ великимъ торжествомъ. На обѣдѣ гальовомъ давомъ въ его честь, були присутнi всѣ достойники церковнi, цивильнi и войсковi якъ такожъ и члены австрійской амбасады. Король виѣсь тоаотъ на честь патріярха а сей отповѣвъ знову тоастомъ въ честь короля Сербіи.

Н О В И Н К И.

— Въ справѣ пошкодованныхъ повенею доноситъ „Dz. Pol.“, что цѣсарь подпісавъ въ Ишль въ присутствіи гр. Таффе отручене письмо, которымъ приказуе министерству, чтобы выяснявало зъ скарбу державного 500.000 зр. для пошкодованныхъ черезъ повѣнь въ Галичинѣ, а кромѣ того 300.000 зр. безпроцентовой пожички для пошкодованныхъ властителѣвъ бѣльшихъ посѣлостей. Призволеніе рады державной наступить доперва познѣйше.

— Цѣлый дѣмъ цѣсарскій жертвувавъ до си на по-
терпѣвшихъ отъ повени Галичанъ 26.100 зр. До
банку краевого вплынуло до вчера 47.936 зр. На-
мѣстництво збирає окремо жертвы безпосередно и
посредствомъ староствъ.

— Ц. к. краєва рада школьна призволила на помѣщенье въ библіотекахъ школъ народныхъ и на преміи для руской молодѣжи книжечки тов. „Просвѣты“: 1) Кривоприсяга, 2) Рогата худоба, 3) Веніаминъ Франклінъ, 4) Ленъ и коноплѣ, 5) Про живоплоты и лѣсы и 6) Кобзарь Т. Шевченка. Натомѣсть не дозволила книжечокъ: 1) Про житие св. Пантелеймона, 2) Исторія Руси, ч. IV, 3) Про грошѣ и 4) Помочь власна. — Замѣтимо ще, що краєва рада школьна написала свой рескриптъ до „Просвѣты“ польскимъ абеца-дломъ!!! Шовинизмъ! Посторонній цѣли! Краевой

— Впр. еп. Сильвестръ Сембратовичъ повернувъ
вперше въ Краковъ до Львова.

— П. Исидора Пасѣчнинскаго зъ Задѣльска стрѣтила
— якъ намъ доноситъ — сумна пригода. Вчера
с. е. 29 липня — иише намъ — бувъ ярмарокъ
„Ильовий“ въ Сморжу, де я бувъ для газдов-
скихъ орудокъ. По ярмарку на отвечери поїхавъ

скихъ орудокъ. По ярмарку на отвечери поехавъ я конемъ въ Криве въ дѣлѣ вынанятыхъ мною часовискъ лѣсовыхъ для громадъ Красне и Задѣльска — до тамошнего лѣсничего п. Фишера. На лорозѣ въ лѣвой межи Краснымъ а Кривымъ

На дорозъ въ лѣвъ межи Краснымъ а Кривымъ
нацали мене незнакомы роботники въ чиолѣ
надъ 10 хлопа. Зъ нихъ одинъ кликнувъ: „ріл-
піј“! — другій выскочивъ изъ за величезного
бука, а вхопивши коня за узду, сказавъ: „маю!“
въ томъ прочіи пустилися съ колами до мене. Я
зѣбравъ коня по своему, кѣнь взнѣсся „дуба“ и
поваливъ держачаго рабовника пѣдъ ноги. Тогда
до мене впали два выстрѣлы; другій проіѣсся по
при саму голову. Видячи, что не жарты, выстрѣ-
ливъ и я зъ револьвера межи начастниковъ шѣсть
разбѣ, — и то тричи не на дармо. Менѣ, слава
Богу, лишь трохи по крижахъ дѣсталося, але бѣ-
дакъ мой конина — добрый верховець, дѣставъ
коломъ чerezъ голову, шію и хребетъ, такъ що
дальншого хосна зъ него не буде. О выпадку томъ
допѣсь я нынѣ ц. к. судови въ Борыни.

— Въ Сѣлци Белзкомъ подъ Кристиноополемъ завязаюся хоральныи спѣвъ; болѣше 20-ти молодыхъ и старшихъ людей записалося на науку церковныхъ и свѣтскихъ пѣсень. Въ томъ селѣ завязуяся и читальня для просвѣты сельскихъ господаревъ, а буде мѣститись она въ будынку громадскому, который теперь о трехъ комнатахъ подъ гондами ставится.

— **Хмароломъ и повені.** Дня 30 л. липня хмароломъ постигъ околицъ Поморянъ и Бережанъ, перервавъ греблю на ставѣ въ Узнани и ушкодивъ гостинецъ до Подгаець и Тернополя. Зъ хмаролому повенъ залила бôльше або меншо села: Быбло, Конкольники, Загорье конк., Слободу конк., Медуху, Межигорцъ, Семаковцъ и Тустань. Комунікація, навѣть почтова, мѣжъ Галичемъ а Большовцями и Конкольниками а Горожанкою інеревалася!

шѣсть новыхъ нотаріятовъ системизувало міністерство справедливости въ Галичинѣ, именно: въ судовомъ окрузѣ самбірскому: въ Старой со-ли и Подбужу; въ окрузѣ перемышльскомъ: въ Балигородѣ, Буковску и въ Лютовискахъ; наконецъ въ окнайї золочівськомъ: въ Олеську.

— Зъ Любачева пишутъ намъ: Въ Любачевѣ отбувалася въ червні с. р. духовна мисія а на єй

памятку поставили парохіяне крестъ, — разумѣвъ-
ся, такій якъ все ставится въ нашомъ обрядѣ —
трираменныи. Тымъ часомъ якіе польскіи агита-
торы подбурюють Поляковъ противъ Русиновъ,
наговоривши имъ, что Русины поставили крестъ
„шизматицкій“ — и Поляки наші, котріи доси нѣ-
чого злого не бачили въ трираменномъ крестѣ,
— теперь починаютъ докучати рускимъ мѣщанамъ,
что ось: вы „шизматицкій“ крестъ поставали,
впроваджуете „шизму“, цѣла ваша мноїя була „ши-
змова“ и т. д. Коли агитациія противъ рускихъ
крестовъ и руского обряду такъ дальше пойде,
— то справдѣ можемо дожити чогось дуже цѣка-
вого...

— Зъ Добромуля пишутъ намъ дня 16 (28) с. м.:
Нынѣ здигли на баню добромильской церкви од-
нораменный крестъ. Инженеръ п. Левинській,
котрый подоймався реставраціи церкви, выгото-
вивъ бувъ насампередъ крестъ трираменныи, —
але комитетъ церковный откинувъ, черезъ що ин-
женеръ потерпѣвъ навѣть шкоду. А комитетъ
церковный складаєся: зъ пароха о. Мохнацкого,
сотрудника (теперь о. Поляньского), зъ адъюнкта
судового п. Промѣльского (Поляка), зъ писаря
громадскаго Щурика зъ Гучка и зъ вѣйта Теслѣ
зъ Нацкого. И сталося диво! На засѣданю коми-
тету загорѣлый Полякъ адъюнктъ Промѣльский
промовлявъ за тымъ, щобы крестъ бувъ трира-
менный, а поперъ его о. сотрудникъ. На той
подставѣ инженеръ казавъ мулярямъ трирамен-
ный крестъ на закристіи зъ надвору зробити зъ
гипсу. Мулярѣ такъ зробили. Тымъ часомъ о.
Мохнацкій и польскій поплечникъ вѣйтъ Тесля
въ крикъ, казали мулярямъ одно рамя отлѣнти
и теперь маємо на закристіи крестъ двораменныи.
О. Мохнацкій, котрый найбѣльше боится трира-
менного креата, поѣхавъ навѣть до Перемышля
— и привѣзъ отъ владики заборону (?) трира-
менного креста, хочь на катедрѣ въ Перемышлѣ

женного креста, хочь на катедрѣ въ Перемышли
стоитъ крестъ трираменный... А войтъ Тесля,
который наибôльше повиненъ бы стояти за нашою
народностею и за нашимъ обрядомъ, — стае за-
всъгды на перекоръ, коли ходить о руске дѣло,
— очевидно боится утратити паньскую ласку. За-
бувае, что его выпровадили въ люде — рускій лю-
де, выховавшій его въ институтѣ дяковъ въ Пе-
ремышли! Га, теперь онъ, хочь мае хлопскій
груятъ, перебрався вже по паньски, жie по пань-
ски — де, де, де! Подаю сей фактъ съ крестами
въ Добромили до прилюдной вѣдомости, бо жъ
онъ характеристичный тымъ, что наши люде по-
казали бôльше сервилизму, нѣжъ Полякъ націо-
нальнаго шовинизму. Бѣда съ нами! Не добьемо-
ся мы своего права на руской земли, коли навѣть
въ такой законной дробной рѣчи, якъ трирамен-
ный крестъ, будемо показувати таке заячосердіє
и такій сервилизмъ... Соромъ!

— Ц. к. прокураторія державна сконфискувала „Modlitwę do bł. Jana z Dukli“ и отзову соціально-революційного комітету варшавського п. заг. „Dopracowujących na roli komitetu, centr. socjalno-rewolucyjnej partyi manifest. Warszawa d. 24 czerwca 1884.“

— Паны Уршулянки въ Черновцяхъ оголошують въ „Газетѣ Львовской“, що отворюють въ своїмъ кляшторѣ интернатъ и екстернатъ для дѣвчатъ. Пріймають не только католички але и православнї (!) дѣвчата. Языкъ викладовий польскій съ увзглядненiemъ нѣмецкого. За одну интернатку платиться 600 зр. въ трехъ ратахъ зъ горы по 200 зр.; выпадає по 60 зр. за мѣсяцъ! Програма науки и выгоды для дѣвчатъ таки самї, якъ въ нашомъ воспиталищи дѣвочомъ у Львовѣ, — але о сколько, майже о третину дешевше! Поляки звернули свое око на Буковину, — хотятъ и туды посуватися, користаючи зъ слабосильности и незъорганизовання Русиновъ буковинськихъ!

— Зъ Мартинова (надъ Днѣтромъ): Якъ незавидно
есть доля моихъ парохіянъ, котрй черезъ выливъ
воды незвычайно великий понесли страты, — такъ
знову великою розрадою для вѣхъ насть суть жер-
гвы грошевій, котрй отъ цѣлкомъ незнаемыхъ,
выключно чоловѣколюбіемъ веденыхъ Добродѣвъ
вплывають на мои руки, щобъ ними облегчати
недолю бѣдныхъ руокихъ людей Мартинова. И
такъ приолали зновъ теперь: 1) бл. п. Вп. Іоанъ
Жуковскій, на колька днївъ передъ смертю 10
зр. 2) Веч. о. Баласевичъ Іосифъ: отъ себе 1 зр.
зъ акафистовъ и зъ дробныхъ складокъ овоихъ
парохіянъ (въ Боянахъ на Буковинѣ, якъ звѣст-
но, наші уніяты самі заробники) 6 зр. 42 кр. 3)
Веч. о. Дебельскій Николай 55 зр. (именно: отъ
себе 10 зр., отъ громады Ключева великого 35
зр., а отъ громады Ключева малого 10 зр. а. в.)
За всѣ тіи такъ щедрій, въ нашихъ часахъ майже
нечувано великий дары, складаю симъ въ имени
моихъ парохіянъ щиро руоке „опаси-Богъ“ всѣмъ
жертвувавшимъ Добродѣямъ, а бл. п. Вп. крыло-
шанину Іоану, котрого серце до поолѣднои житя
живилъ памятало о недоли руокихъ людей и щобы
чи уменшити, все щедро приносило жертву, не-
хай буде мѣжъ нами вѣчная память! — Теодоръ

— Зъ Нѣмшина: Щиро-руськое „спаси-Богъ“ въ
имени нещастныхъ потерпѣвшихъ отъ повени —
маскавымъ Чоловѣколюбцямъ! Грошъ на мои руки
черезъ редакцію „Дѣла“ присланъ, раздѣливъ я
по возможности малыми датками, лишающи третину
на закупно збожа подъ осѣнь, коли то доперва,
какъ можна предвидѣти, наступить, мѣжъ нашими
людьми нужда въ цѣлой наготѣ! Доси, хоть нуж-
денно, заробки даютъ жити. Ще разъ „спаси-
Богъ“ за прислану помочь черезъ „Дѣло“, якъ
и о. Ат. Лотоцкому зъ Тростянця, который пер-
шій подавъ намъ свою щиру ленту. Най Богъ
наокавыхъ Дателѣвъ хоронить отъ нещастя, по-
добного до нашего! За громаду Нѣмшинъ Омелянъ

— Да Руминовъ потерпѣвшихъ отъ повеніи надѣдовъ

на руки редакції „Дѣла“ Всч. о. Ігн. Юхновичъ
въ Помоняты 7 зр., а то: бѣть себе 2 зр., бѣть
своихъ парохіянъ 4 зр., а бѣть ч. господаря Дми-
тра Кишенюка 1 зр.

— Чи злоба, чи незнанье? Масмо передъ собою коверту листу съ рускою адресою, наданого въ Гернополи до Жовкви, а ъздившого — якъ овѣднать печатки почтовы — до Варшавы, зъ Варшавы до Вѣдня, а зъ Вѣдня доперва до Жовкви. Чи незнанье тернопольского експедатора пустило листъ замѣсть до Жовкви — до Варшавы, чи може злоба? Скорше злоба, якъ незнанье, бо письмо на адресѣ дуже выражне, Жовковъ — мѣсто бѣльше и знане въ Галичинѣ, а анѣ дробки въ письмѣ не похоже на Варшаву. Але, пытасмо, скимъ правомъ може експедиторъ допускатися такои фанатичной злобы на шкоду адресата?

— Зъ Сколёго пишуть намъ: Сколько поступило
одинъ крокъ напередъ: вже законано стовны
льялами при каждой улицы и въ короткомъ
часъ буде въ ночи освѣчувати такъ якъ по вп-
шахъ мѣстахъ вже отъ давна дѣся! — Б.

— Велика крадѣжъ грошей на почтѣ. Въ Пештѣ открыто дня 29 липня велику крадѣжъ державныхъ грошей, сповнено имовѣрио у Вѣдни. Недавно выслала була угорска каса державна 640.000 зр. въ опосованныхъ старыхъ нотахъ державныхъ до центральной касы державной у Вѣдни замѣняти на новѣй. Новѣй ноты прійшли д. 29 липня жалѣзницею яко посылка почтова до Пешту. Всѣ грошъ були запакованы въ десяти скринкахъ, зъ которыхъ въ одной мало бути 300.000, въ другой 100.000, а въ земи по 30.000 зр. Всѣ скринки прійшли добре запакованы, пѣсля звычаю, якимъ собѣ обѣ касы грошъ посылаютъ, и кожда скrinка була звязана жалѣзною обручкою. Урядъ почтовый въ крѣпости въ Будѣ посылки отобравъ и почато розпечатывать. На одной зъ скринокъ замѣчено печатки не уряновѣй, але отглоски авогрѣйскаго $\frac{1}{4}$. гульд. орѣбного.

дови, але отглиски австрійського гульд. бронного. Отворено пачку и знайдено въ ней замѣсть 30.000 зр. три куонъ цеглы, завити въ „Neue gr. Presse“. Доси доказано, що ся скринка надана у Вѣдни на пошту, важила тамъ якъ разъ только, сколько важить и теперь; се дало причину думати, що грошъ украдено ще у Вѣдни. Дальше слѣдство выкрыло лишь, що грошъ були зъ Вѣднія висланій якъ належать. Грошъ паковано и печатано въ держ. касѣ съ приписаною точностю при однѣмъ уряднику и колькохъ слугахъ, означено скринки сигнатурою, звязано жельзними обручками, а оттакъ зважено кожду окремо. Скринка, въ котрой було 30.000 зр. важила колька грамовъ понадъ 24 кильо. По запакованю грошей зложено скринки підъ тымъ же надзоромъ на возъ и отвезено на головну пошту. Тутъ отобравъ скринки почтовий урядникъ оглянувъ ихъ добре, зробивъ съ декларацію и зваживъ ще разъ. Вага якъ разъ була така сама. Огъ хвиль, коли надано, ажъ до висилки були они все підъ надзоромъ. Бюро, въ котрому були зложени, отдалене решѣткою отъ мѣсця для публики и нѣкто не може туды заходити, — рѣчь отже неможлива, щоби скринка пропала зъ бюра, бо день и нощь занятій тамъ урядники и служба. Скринки вислано о 7 год. вечеромъ и зновъ підъ надзоромъ. Вынесено ихъ на подвірье замкненіа до скола мурами, вложено до поштового воза и замкнено. Ключъ отъ воза оставоя въ урядѣ поштовому. Скринки привезено підъ надзоромъ урядниковъ на дворець жельзницѣ Staatsbahп и зложено підъ такимъ же надзоромъ въ вагонѣ. Допервѣ Пештѣ, взглядно въ Будѣ открыто крадѣжъ. Ідею, що скринку, въ котрой було 30.000 зр. замій банкноты по 1 зр., отмѣняю або въ дорозѣ бо въ Пештѣ за другу скринку съ цеглами. Сама-жъ скринка якъ разъ така сама, якои ужинають обѣ касы до пересыдання грошей.

— Холера въ полуночной Франції. Ситуація въ Тулонѣ до сихъ не змѣнилась; такъ само и въ Арль. Дальшихъ случаевъ смерти на холеру доносятъ изъ Есь, Тараконъ и Нимъ. На корабли Тигръ, до мавъ ёхати до Смирны, выбухла холера, такъ же и на авогрійскомъ корабли „Сегединъ“, где умеръ одинъ морякъ. Въ Марсиліи заразизованій жителъ противляется воякамъ переведеніемъ десинфекціи и не хотятъ заводить жадныхъ санитарныхъ мѣръ осторожности. На передмѣстю Газаргъ приказали власти десинфекціонувати одинъ домъ холеричный; жителъ однакожь кинулся на сповняющихъ службу и хотѣли ихъ пропасти. Доперва при помочи члененои поліціи можно было перевести десинфекцію. Были случаи, когда жителъ нападали на врача, що отбѣдували хорыхъ, и для того поднесено въ журналахъ потребу, щобъ лѣкарь выходили лишь въ зброеніи. Въ Арль выглядаетъ даже сумно. Улицы зовомъ порожніе, а больше якъ три четверти домовъ позамыкані. Зъ 15000 жителъвъ лишилося мѣстъ всего около 5000. На домахъ появляются картки съ написею „La peur!“ (отрахъ). осирянка панна Кечь, студентка медицины, привлекалася за службу коло хорыхъ. Такъ самое сумно выглядаетъ и въ Тараконѣ, лишь жителъ суть тутъ трохи спокойнѣйші. Въ Ліонѣ померло минувшаго юждня 15 особъ. Въ Парижи зовомъ спокойно, кроме одного случаю смерти на холерину не было жадного случаю холеры. — Посля найденныхъ вѣстей померло въ Тулонѣ 17 а въ Арль 6 особъ. — Вѣти зъ послѣднихъ днівъ доказываютъ, що холера въ полуночной Франції заняла вже воюоды ослабати и есть надія, що вже завадовго може и зовомъ загине. Въ Марсиліи померло 30 липня 23 особъ, въ Тулонѣ 4, въ Арль 6, въ Есь 7 особъ. Клемансо и колька половина крайнои лѣвицѣ обѣздятъ мѣсто. Въ другихъ улицяхъ панує крайна нехарність. Въ одномъ домѣ, зъ котрого розходится докола отрашний смрдъ, померло 19 особъ а заразъ наиропивъ пайдено троє оспротѣльнихъ лѣтей, бо вѣ

проч въ домѣ поумирали на холеру. Комнаты въ сихъ домахъ суть такъ маленьки, что въ нихъ може леди стати одно ложко. Клемансо отвѣдувавъ такожь и хорыхъ. На нещастье даже мало хорыхъ признается до того зѣ страху передъ шпиталемъ, або таки не хотять помочи лѣкарскому. Въ декотрхъ сторонахъ Италии, въ однѣмъ мѣсяцѣ на Угорщинѣ, въ Петербургѣ и въ Харковѣ прокидается холера.

— Страшна екзекуція. Передъ колькома дніями вѣшано въ Кремль въ дольшнѣй Австрії убійцу Баумгартина, що забивъ бувъ одного изъ стражниковъ вязницѣ.

Въ хвали, коли приступили до него помочники каты и розбривши его хотѣли ему звязати руки, крикнувъ бѣль до пахъ: А вы чого хотите? и кинувся на нихъ съ цѣлою силою. Розпочалася страшна борба, позаякъ оказаний бувъ незвичайної силы. Ескортъ, що окружала его, мусѣя отложити зброю и ити на помочь помочникамъ каты. Съ трудностю лишь удалися звязати сказаного, который боровся якъ лютый звѣрь. Коли вже его подняли въ гору проклинаютъ бѣль що всѣхъ отрещено. На послѣдокъ приступивъ каты и закинувъ вже стричокъ. Баумгартинеръ съ незвичайної зручностю зловивъ его зубами и хотѣвъ перегрызти. Коли вѣрвано ему стричокъ зъ зубовъ, бѣль съ незвичайної силою розбривавъ пута на рукахъ и хотѣвъ вѣрватися. Сказаного треба було другій разъ звязати и бѣль ослабленый не ставивъ вже жадного опору. Смерть наступила донерва по 8 минутахъ. Кать звинявся передъ комисією, що зъ причини опору бѣль не мігъ заложити ему стричокъ на шию, якъ потреба, и для того сказаний такъ довго боровся съ смертю. Екзекуція ся, при котрой було около сімдесяти осбѣвъ зъ публика, викликала загальнѣ обуреніе.

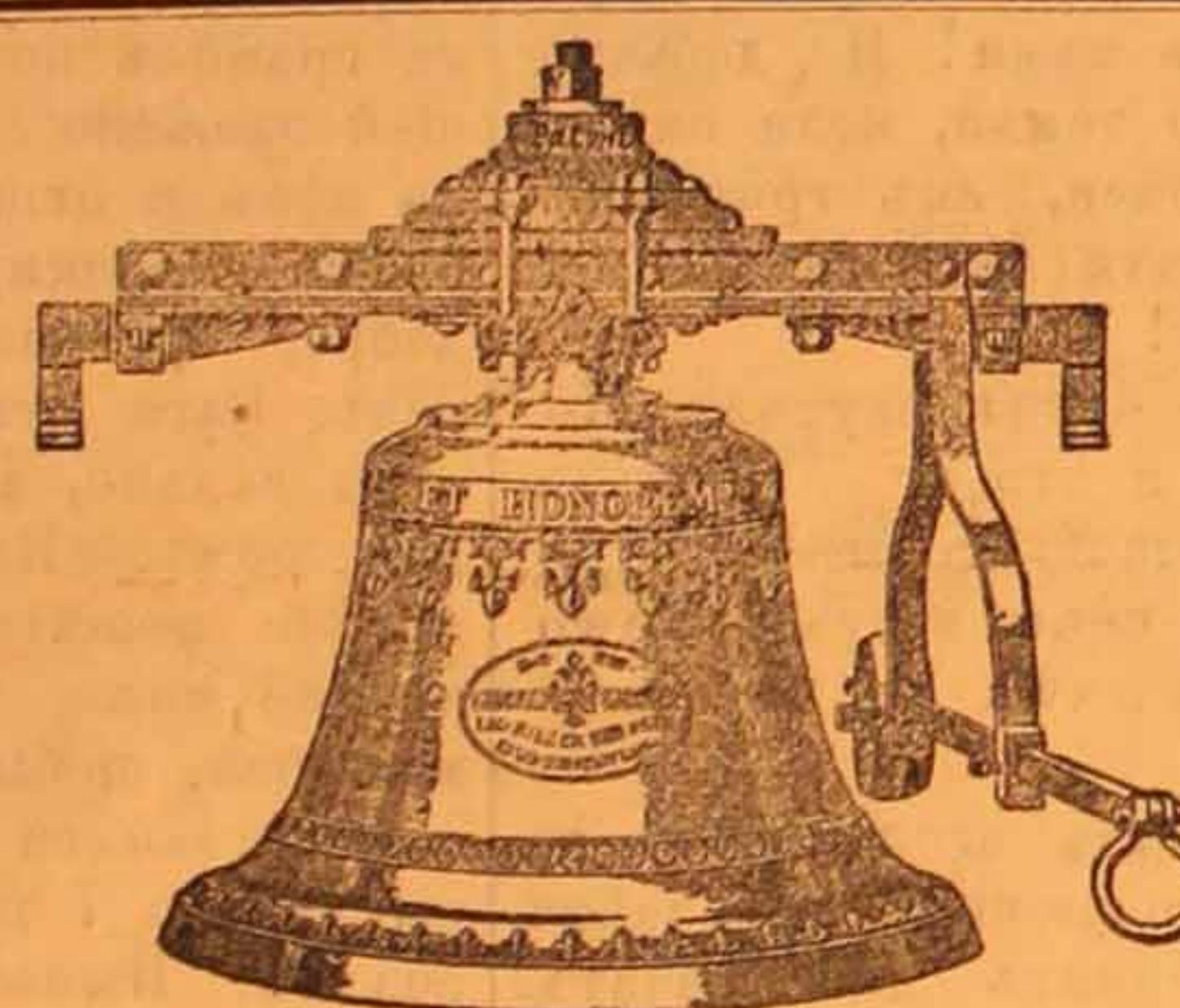
— Всій системѣ охорони противъ холери. „Холера наближається, проф. Кохъ каже, що напітки помагаютъ холерѣ, а ти такъ закропиша!“ — „А, бачишъ, ты вѣршишъ въ теорію проф. Коха, а я зновѣ вѣрю въ теорію професора Пастера, а той каже: якъ найбільше хропити...“

— Арабль вѣсти. Архік. Рудольфъ має пѣдь обѣнъ удалися съ женою до замку Синай въ Румунії для отвѣдинъ короля и королеви румунської.

— Спростованье похибки друкарской. Зъ неуваги въ складѣ и въ коректѣ закралася до послѣднього 83 ч. „Дѣла“ велика похибка въ новинцѣ „Рускій Правоторь домовий“. Замѣтъ неслобона дитина, викликала загальнѣ обуреніе.

Курсъ збѣжа
зъ днія 26 л. липня 1884.

Цѣна за 100 кильограмовъ.		гр.	кр.	гр.	кр.
Пшениця червона	9 —	9	75		
Жито	8 —	8	50		
Ячмінь	7 75	7	25		
Овес	7 75	7	50		
Гречка	8 —	9	—		
Кокорудза стара	6 25	6	25		
” нова	—	—	—		
Пріосо	—	—	—		
Горохъ до варки	7 —	10	—		
” нас.	5 50	5	7		
Сочевиця	—	—	—		
Фасоли	—	—	—		
Бобъ	—	—	—		
Выкъ	7 —	8	50		
Конюшина (передна)	35 —	45	—		
Аніжъ	—	—	—		
” плоский	—	—	—		
Кіннъ	—	—	—		
Рѣпакъ зимовий	11 50	12	50		
” лѣтній	—	—	—		
Рѣпакъ (Ліяника)	—	—	—		
Насѣннє ліяни	—	—	—		
Насѣннє ковольціє	—	—	—		
Хмель за 100 кил.	120 —	160	—		

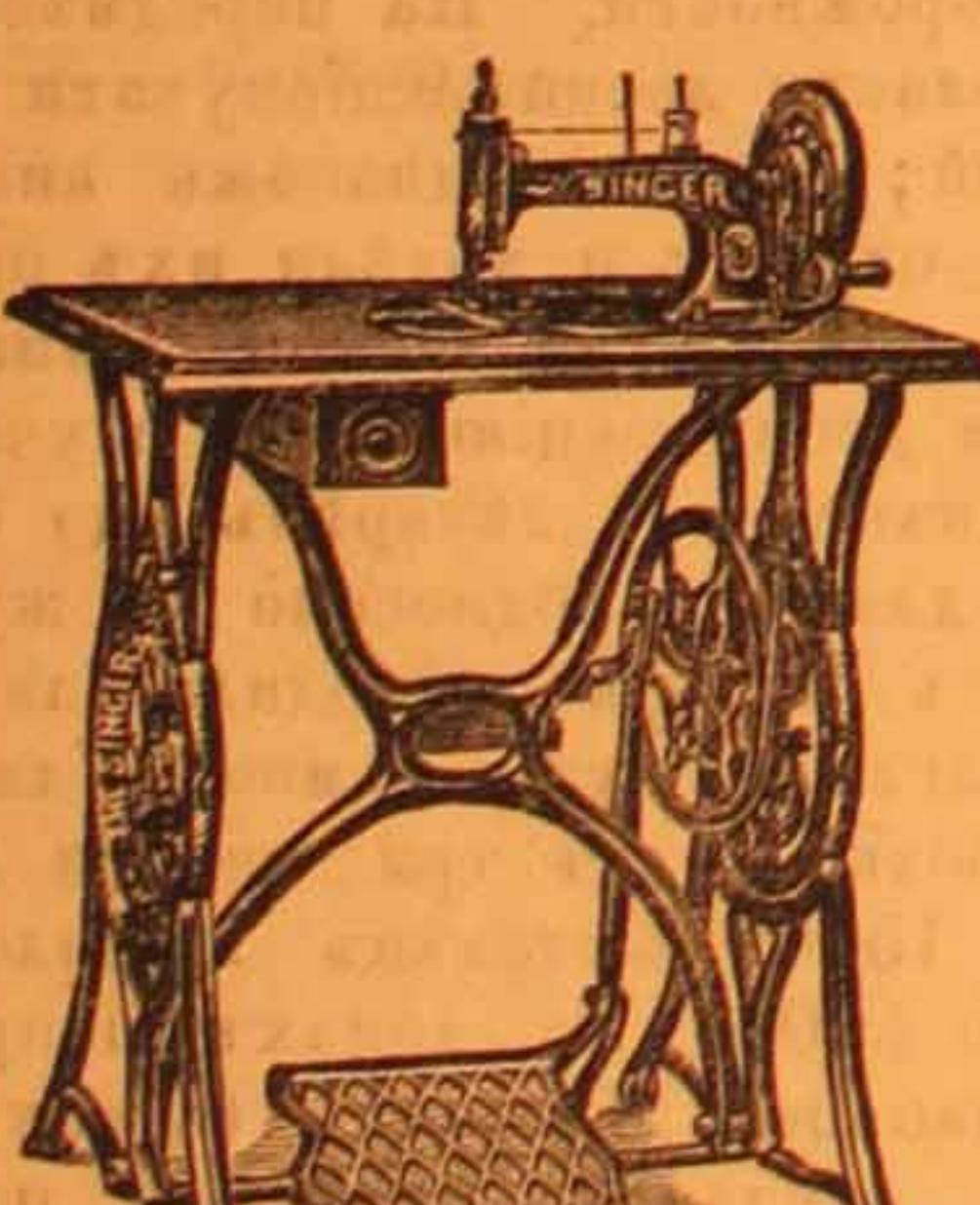

Цѣна кор. надворна отливарня дзвонівъ и металю
Петра Гильцера въ Винеръ - Найштадтъ
(Peter Hilzer in Wr.-Neustadt) 989 (15—24)

поручася для замовленъ дзвонівъ всякомъ величини и звучности.
За попередъ означений звукъ або часто-гармонійній акордъ цѣлого по-
дзвону гарантуюся.

Гармонійній подзвонъ дзвонівъ припестольныхъ съ чи-
стымъ сильнимъ звукомъ кошутъ:
Зъ срѣбно-блѣдого никлю: Зъ альпакка и мосажу:
1 подзвонъ съ 4 дзвінками 15 зр. 1 подзвонъ съ 4 дзвінками 10 зр.
1 ” 3 ” 12 зр. 1 ” 3 ” 8 зр.
Тая отливарня существуетъ зѣ 1838 року и доси вилла 3946 большихъ
дзвонівъ въ вазѣ 1.080.370 килогр. — Слата такожъ на раты.

20 процентъ за машину до шитья.

72 пейсатыхъ агентовъ звиваються черезъ цѣлій рокъ по краю и предкладаю нашій легковѣрній публіцѣ машину до шитья на раты, блягую при тѣмъ своимъ жаргономъ, що то машини оригиналъ американській и що та машини получили на виставѣ амстердамськимъ почеснымъ и т. д.

Все то фальшь и бляга!

Але для чого та агенты та же неутомимо уганаються по краю и та же блягають? — бо достають за то 20 процентъ бѣль тон квоты, которую підписано имъ на реверсѣ за машину.

Прощу почислити кѣлько процента платити нашъ бѣдный край лишь самимъ агентамъ машиновыми.

Рахунокъ простий. Есть ихъ 7, кождый агентъ спорадъ рѣчно чрезъ свою блягу що найменше 50 машинъ, а пересѣчна квота спорадано машини 60 зр., а зѣ тон квоты получас агентъ 20 процентъ.

Памятай поважаній читателю, що лишь та фірма може платити агентовъ 20 проц., котра дасе даже лихі машини за грубій грошъ.

Такъ амо дѣєся съ образами, годинниками и тысячами другихъ рѣчей.

Щоби разѣ зробити конець такому страшному взыскываню нашої публіцї, поставьши я бѣль нового року держати на складѣ 3 роди машинъ до шитья Зингера, т. с. зѣ трехъ рѣчнихъ фабрикъ по цѣнамъ найприступнѣшихъ

Машини Зингера бѣжній съ найнов. полѣпшеннями по 68, 55 и 45 зр.
Машини Зингера ручній по 48 и 38 зр.

Раты тиждневній 1 зр., мѣсячній 3 зр., квартальний 12 зр., готовкою же

о 10% дешевше.

ГВАРАНТИЯ 5 ЛѢТЬ.

Въ виду нової уставы промислової, що якъ разъ ввѣшана въ житѣ, всяка зѣ стороны агентовъ обіцяють гарантію і напраша устава.

Іосифъ Іваницкій механикъ и власитель торговлѣ машинъ. Львовъ, готель Жоржъ.

Принятій въ замѣну машини уживаній, отпродую по той самой цѣнѣ по якобъ я пріймитъ, т.

е. ручній бѣль 3 до 12 зр., бѣжній бѣль 5 до 15 зр.

1103—18 ?

ненебій родичъ, напечатано нелоблено дитина, нелоблено родачъ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Ф. Володимиръ Кінинській, товариши штуки друкаркою (въ друкарнѣ тов. им. Шевченка), членъ львівськихъ товариствъ друкарськихъ, упокоївся вчера въ 36 р. житя. Покойний бувъ синомъ священика, крѣпко державою рускою народності и руского обряду, а черезъ колька лѣтъ складавъ нашу „Батьківщину“. Вѣчна ему память!

Переписка Редакціи и Администрації.

Всч. о. I. L. въ Стан. Нѣ! — Всч. о. L. D. въ O. З зр. получили. Дякуємо. — Вл. C. Жукъ въ P. „Історію Едг. Зеворта“ и III ч. Хроники одержали. Сердечно дякуємо. Отчуту недопустили. — Вл. L. T. въ C. Така подяка, помѣщена въ часописи, могла бы лишь зашкодити тому благородному мужеві, а бодай синяти на будуще щирі заходы. Лучше перешлѣть єй письмомъ єму самому. Добрій дѣла не загибають такъ швидко въ памяти людской, а въ свою пору будуть вписаніа на карту нынѣшної нашої історії.

(Надіслане.)

Червоний Крестъ называється органъ австрійскихъ патріотичнѣхъ товариствъ помочи, що почавши бѣль 1 вересня починає выходити разъ на мѣсяцъ накладомъ австрійского товариства „Червонихъ Крестовъ“ пѣдь надзоромъ звязкової управы. Сей мѣсячникъ буде розсылається 2500 членамъ товариства. Редакційний звядъ обицяє правительственный советникъ рицарь фон Вайленъ. Позаякъ се письмо буде розходитися въ найбільшихъ кругахъ, то звертаємо увагу промисловцівъ особливо ж артикулівъ гигієничніхъ на те, що сей органъ буде особливо добрій до всякихъ заявленъ. Инсераты принимаетъ въключно анонсовъ Heinrich-a Schalek-a Wien, I., Wollzeile 14.

Запрошеніе до инсерованія.

Червоний Крестъ, органъ австрійскихъ товариствъ патріотичнѣхъ, котрого примѣрники остаються черезъ цѣлій мѣсяцъ въ рукахъ читателівъ, може похвалитися, що стоить на передъ передъ всѣма найзначнѣшими органами заявленъ, бо вже тепер розходитися помѣжъ 25000 членовъ сихъ товариствъ и незадово при безпримѣрнѣй платѣ пренумераций розширится ще значно більше. Кромъ того розходитися бѣль въ найвишнѣхъ кружкахъ и товариствахъ, не менше такожь и сердь нашої стану середніго и може и зъ сего погляду вдергати конкуренцію съ найбільшими письмами въ краю и за границею.

Инсераты для сего органу принимаетъ въключно лиши експедиція анонсовъ підписаного, котрого бояненіе до найпершихъ тутешніхъ журналовъ щоденнихъ якъ и всѣхъ журнальовъ угорско-австрійской державы, що и зъ тогого погляду подає користь, заявляючи, що черезъ єго посередництво можуть они получати дешевшу цѣну за заявленъ.

Позаякъ перве число мѣсячника „Червоний Крестъ“ вѣдь 1 вересня, то анонси до сего числа пріймаются лиши до 15 серпня.

Експедиція анонсовъ Heinrich-a Schalek-a Wien, I., Wollzeile 14.

ПОМОСТЫ КАМ'ЯННІЙ

іменно

Mosaic, Terrazzo, Granito и Béton
ВЪІКОНУЕ

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ
у ЛЬВОВЪ

черезъ техничного управителя

Джіовані Дзуліані.

Особливо практичнѣ для церквей, пайрѣнороднѣшихъ краскахъ и пречухъ фігурахъ.

На жаданье можуть бути предложеній доказа

разомъ съ головнимъ складомъ нафты

зъ дотепернѣго локалю въ готелю Европейскомъ Кароля Киселькія, пл. Маріїцкій, ч. 9 и ул. Собеського.

Значно розширенъ и вимогамъ тепершнѣстю поєдно урядженій локалю збстави отвореній. Вл. П. великий запасъ найрозличнѣшихъ лампъ и заходи дотепернѣй взгляды.

1130 (10—10)

Складъ фабричнѣй красокъ, лакеровъ, покостовъ, продуктівъ хемічнѣхъ заразомъ и торговля матеріалами

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (58—?) въ ЛЬВОВЪ, Ринокъ

поручас:

Краски олійній

Приряды північні:

Шпунти и чопы до бочокъ, корки до бутыльокъ, каполѣ до бутыльокъ, маса до лакованихъ бутыльокъ, машини до коркованихъ бутыльокъ, тирішони, машини до мыти фляшокъ, чопы до бочокъ

Артикулы гумові, кишки гумові до газу и води, вина, пива, квасу, підлиць и пр.